

[Glistrup]

gementer, som er festlige, mellempfolkelige og fornøjelige. Men der er også et støt voksende behov for, at vi mere intensivt end hidtil bevæger os videre. At vi ved siden af den charmerende underholdning får den forpligtende alvor. Projektet på højskolen i Toftlund, som vi beretter om inde i bladet, er et eksempel på et sådant arrangement, hvor man søger at komme hinsides det eksotiske og vil nå frem til det eksistensielle modspil.

Endnu er der kun tale om spredte forsøg, men bevægelsen er tydeligt nok. Dansk Flygtningehjælps årlige udnævnelse af Årets Flygtningekunstner er et forsøg på at understrege de kulturelle muligheder hos de fremmede iblandt os. Men langt mere omfattende indsatser er nødvendige. Man kunne ønske sig, at radio og tv i langt højere grad trak flygtninge og indvandrere ud af de specialprogrammer, de allernådigst er henvist til. Man kunne ønske sig, at vore politikere var beviste om, at kulturpolitiske stramminger også gør det vanskeligere for de økonomisk svageste – f.eks. flygtninge – at stifte bekendtskab med, hvad dansk kultur har været og er. Man kunne . . .«

For så vidt skatteyderne – direkte eller indirekte – bliver tvunget til at betale til nogen af disse arrangementer, bedes kontonummer og beløbsstørrelser oplyst for uddelingen af de pågældende penge.

Svar (21/8 89):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Socialministeriet har oplyst følgende:

»Det arrangement, der var udgangspunkt for lederartiklen, var – som det også fremgår af det afsnit, der er citeret i begrundelsen for spørgsmålet – arrangeret af Specialarbejderforbundet. »Direkte skatteyderpenge« var således ikke indblandet. Dansk Flygtningehjælp oplyser, at organisationen kun har yderst beskedne midler til at støtte almene kulturarrangementer. I stedet er det ofte støtte fra anden side, der gør arrangementerne mulige, f.eks. støtte fra støttekomiteer, flygtninges og indvandreres egne foreninger, fagforbund m.v.

Flygtningehjælps særlige bestyrelse for kulturelle foranstaltninger yder efter ansøgning støtte til et mmeget stort antal arrangementer og udgivelser med 500.000 kr. årligt, heraf 100.000 kr. fra offentlige midler. Beløbet er så lille i forhold til behovet, at kun kvalificerede og meget præcist formulerede ansøgninger imødekommes; det ville derfor være en absolut

undtagelse, hvis der ydes støtte til så almene arrangementer som omtalt i lederartiklen.

Desuden har Flygtningehjælps integrationsafdelinger i de senere år kunnet disponere over et beløb, der svarer til en krone pr. dag pr. flygtning til særlige formidlingsaktiviteter og kontraktarrangementer inden for kultur- og fritidsområdet. Også her er behovet for målrettede aktiviteter så stort, at det må antages at være undtagelsen, at der ydes støtte til sådanne arrangementer, som er omtalt i artiklen.

Aktiviteter inden for kultur- og fritidsområdet kan være med til at opføre og forberede private kontakter i lokalsamfundet på opgaven med at modtage og integrere flygtninge. Det er endvidere af betydning for integrationen, at der er mulighed for at støtte flygtningens egen kultur og kulturelle identitet som et udgangspunkt for deres tilværelse her i landet. En oplevelse af eget værd og af ligeværdigt møde med danskere kan være afgørende for, at integrationen lykkes.«

Spm. nr. S 946

Til *socialministeren* (30/6 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan fordeler de beløb sig, som det offentlige har til gode som følge af, at forældre og andre har undladt at betale for børns daginstitution?«

Begrundelse

Som bekendt har en bjælke til den samfundsruende ligkiste, som Folketinget har tømret de sidste 29 år, været, at forældre opnår daginstitutionsydelser som hel eller delvis gratisydelse i mangfoldige tilfælde.

Men inden for denne galimatias har der dog været en vis egenbetaling. Skal det bevares, må der virkelig håndhæves brugerbetaling for den, der vil bruge.

I den offentlige debat nævnes mere og mere om, at der opfober sig restancer på området. Med nærværende spørgsmål søges opnået en belysning for eksempel af, hvor store restancer der er for hvert enkelt år, og hvor meget man har tilladt den enkelte forælder at komme op på at skyldte, f.eks. opgjort sådan, at restancen opdeles i dem, der skyldes over 10.000 kr., mellem 8.000 og 9.999 kr., mellem 6.000 og 7.999 kr. osv.

Svar (5/7 89):